

der endogsaa, og i den Tid forhaales altsaa den paagældende Domshavers Retsnydelse. For Finansskassens Vedkommende vil denne Ændring, som Forslaget indeholder, medføre et Indtægtstab, idet Aktsbeskrivelsen skal belægges med højere Stempel end Domsudskriften, og tillige vil Statskassen jo miste Indtægten af Sportlerne. Imidlertid tror jeg at kunne sige, uden at jeg dog tør angive noget bestemt om, hvor stort Tabet vil blive, at det er forholdsvist saa ringe, at man ikke skal tage Hensyn dertil, saa meget mindre som jeg indrømmer, at man ikke skal gaa til Opretholdelsen af en Statsindtægt, naar den erhverves ved Udførelse af et Arbejde, der i øvrigt maa erkendes at være unyttigt. Jeg har derfor kunnet slutte mig til dette Forslag i det andet Ting og skal anbefale det til Fremme her nede, idet jeg haaber, at ogsaa dette høje Ting vil slutte sig til Forslaget.

Krabbe: Den ærede Minister anbefalede det foreliggende Forslag baade som Justitsminister og Finansminister; det fortjener Lovforslaget ogsaa, thi det er et særdeles forstandigt lille Forslag, som kun vil gøre Gavn, og som jeg derfor vil tillade mig at anbefale. Jeg vil dog med Hensyn til de Virkninger, som det vil faa, henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et Punkt, hvis det tilfældigvis ikke hidtil er kommet ham for Øje. Det er nemlig det, at denne Lov for en Del Funktionærer, som ganske vist ikke ere statsansatte, men dog virke i Statens Tjeneste, vil virke meget uheldig; det er nogle Kontorister ved Landsoverretten her i Kjøbenhavn. De have tidligere været fastlønnede, men i Samlingen 91—92 blev det af Ministeren foreslaaet, at de skulde lønnes i Akkord, efter det Antal Ark, de skrev. Forslaget gik ikke igennem i den nævnte Samling, men 2 Aar efter, og siden den Tid har det været saadan. Det, de skrive af Aktsbeskrivelser til Fuldbyardelse af Domme, er mellem 11 og 12 Hundrede Ark om Aaret. Betalingen er 70 Øre pr. Ark, og det vil altsaa ses, at dette Lovforslag for dem vil medføre en meget betydelig Formindskelse af deres Indtægt. Hvis Kontorholdsmedhjælpen til Justitskontoret forud var saadan, at der var noget der til at vederlægge dem deres Tab, var Sagen vel let at ordne, men, saa vidt jeg ved, er det ikke Tilfældet. Naar de paagældende, som sagt, ikke ere direkte statslønnede, er det jo ikke nogen Rigsdagssag, men jeg finder dog Anledning til at henstille dette For-

hold til den højtærede Ministers Interesse. — Forslaget selv anser jeg, som sagt, for et meget godt lille Forslag, d. v. s. for saa vidt det gaar ud paa at ophæve Aktsbeskrivelsens Nødvendighed. Men det indeholder ogsaa en anden Bestemmelse, nemlig om at indføre Nødvendighed af Domsudskrift i de Tilfælde, hvori der nu kun behøves Udskrift af Domsslutningen. Det synes jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til, og det er tilmed lidt skadeligt. Ganske vist er det af den ene meget ærede Forslagsstiller i det andet Ting blevet nævnt, at der i de paagældende Undtagelsesbestemmelser, Forordningen af 25de Marts 1791 § 26 og Kanc. Skr. af 31te August 1793, oprindeligt ved Domsslutningen ikke har været ment Konklusionen, men netop Dommen i Mod sætning til Akten; men selv om saa skulde være, saa har man nu i mange Tider antaget det for at være Meningen, at det er Konklusionen, og Frd. af 25de Marts 1791 har da den særegne Bestemmelse, at disse Udskrifter af Domsslutninger ere gratis. Det er en lille Gelyrbenefice for Smaasager, altsaa for Smaafolk, ikke af meget stort Omfang, men altid af nogen Betydning. Denne lille Afgiftsfrihed vil bortfalde; thi da den kun gælder Udskrifter af Domsslutningen, vil den ikke komme til at omfatte Udskrifter af Dommen. Det forekommer mig ikke rigtigt at borttage denne Afgiftsfrihed. Jeg vil derfor henstille, om vi ikke skulle tage det 3dje Stykke af § 1 ud. Lovforslaget egner sig ellers i høj Grad til Bifald og Fremme.

Alf. Christensen: Med de Udtalelser, som fremkom fra den ærede foregaaende Taler, skal jeg udtale min Tilfredshed. Ogsaa jeg er tilfreds med Indholdet af dette Lovforslag. Naar jeg har taget Ordet, er det kun for at paapege, at der maa ske ud over dette Indhold kunde tiltrænges en lille Smule mere Indhold. Det, jeg sigter til, er Myndigheden til at afsige Kendelser under Fogedforretninger. Eksekvere vi en Dom ude paa Landet, og Fogdens, altsaa Underdommerens eller Herredsfogdens Fuldmægtig er Rekvirenten følgagtig, som det hedder i det juridiske Sprog, paa kender han med en Underdommers Magt og Myndighed og Kompetence allé de under Fogedproceduren opstaaede Spørgsmaal. Det kan være Tvivl underkastet, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at lægge en saadan Myndighed i enhver Herredsfuld mægtigs eller Underdommerfuldmægtigs Haand, men her i Kjøbenhavn gaa vi til den modsatte Yderlighed, og her se vi, at